

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

MIJONA RZYMSKIE.
Dziś Florentego B.

Zaliczenie na trzy miesiące wraz z Rozmaitościami Złp. 42. miesięczne złp. 3.

MIJONA SĘAWIANSKIE.
Dziś Wiasław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 0° R red w miarce Paryzkiej	Stopnie ciepła podług Réaumur'a	Therm. suchy	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi.
7	27" 3" 586	+ 60,4	20,66	Wschodni słaby	Pogoda z Chmurami	
17 12	2,308	17,5	2,77	Pl. Wschodni średni	" "	
3	2,010	17,8	2,80	" mocny	Pochmurno	
9	1,662	+11,2	4,68	Zaden	" "	Deszcz

Cześć Urzędowa.

Dnia 21 b. m. i r. o 10 z rana a o 2 z południa w Wsi Bołecinie Gminie Okręgowej Kościelec we dworze sprzedane będą publicznie ruchomości jako to: stoliki, kanapy z krzeselkami, komody, landszafty, lustra, fuzya i dubeltówka, toaleta; łóżka, szafy, alembik, beczki i t. p. sprzęt domowe. Chcący licytować z gotowemi pieniędzmi na czas i miejsce oznaczone przybydź zechcą.

Chrzanów 12 Października 1834 r.

Tomasz Jaworski kom: sąd:

Cześć Polityczna.

K R A K Ó W.

Przedwczoraj (we środę 15 b. m.) z rana, o godzinie 7 minucie 20 dało się uczuć lekkie trzęsienie ziemi, które trwało dwie sekundy. W niektórych domach tak było jawne, że już w jednym, przy ulicy Szerokiej, zaczęto z trzeciego piętra uciekać. — W roku 1787 daleko tu mocniejsze pamiętają. Filiżanki przewracały się na stolikach, szyby w oknach wydawały brzęk mocny, i słychać było turgot podziemny, osobliwie na Kleparzu.

W dopełnieniu obowiązków statutem akademickim zakreślonych, i uświetniając równie tegoroczne nauk rozpoczęcie, jako też pamiętną rocznicę zaprowadzenia konstytucyi od Najjaśniejszych Protektorów Wolnemu Miastu nadanej, Towarzystwo Naukowe odprawi na dniu 18 m. i r. b. w amfiteatrze gmachów Nowodworskich o godzinie jedenaściej przed południem posiedzenie swoje, na którym kollega Karol Mecherzyński po stosownem do uroczystości zagajeniu, czytać będzie rozprawę, o pojęciu filozoficznem historii literatury Polskiej. Kollega Jan Kanty Steczkowski zamknie posiedzenie rozprawą o kometach w ogólności, a w szczególności o komecie *Halleja*, którego powrotu w przyszłym roku oczekujemy.

Działo się w Krakowie dnia 16 Października 1834 roku.

P. Czaykowski Sek: Tow: Nauk:

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

ODESSA 3 Września. Dziennik odeski donosi pod d. dzisiejszym: » Okręt wojenny

Warszawa, spuszczonego roku zeszłego z warsztatu w Mikołajowie, zawinał tu wczoraj rano; przybył on z Dniepru, gdzie go uzbierano; będzie miał 120 dział. Nie ma jeszcze artylleryi na pokładzie; otrzyma ją dopiero w Sewastopolu, dokąd plynie *Warszawa*, pyszny okręt, który jest pierwszym z okrętów z okrągłym tyłem na morzu Czarnem. Ten nowy sposób budowania, tak korzystny podczas bitwy, jest dotąd mniej nadobny, jak inne; budowniczy tego okrętu starał się, aby ta wada mniej była znazna, jak bywa zwyczajnie. Okolice nasze zostały zwiłżone deszczem, który trwał kilka dni; wystawiają bardzo piękny widok, tem bardziej, że nie mieliśmy deszczu od trzech miesięcy. Stepy, poźółkłe od posuchy, pokryły się zielenością, a drzewa ogrodów naszych pokrzepiły się i akacje są okryte kwiatem. Temperatura powietrza, odświeżywszy się, jest znowu bardzo gorąca. Z Krymu piszą nam, że i tam padał deszcz obficie.

LONDYN 27 Września. Król Jmć zaszczylił hrabiego Minto wielkim krzyżem orderu bathskiego.

Tegoroczne uroczystości muzyczne w O-pactwie westminsterskiem, przyniosły czystego dochodu 9000 funt. szterl.

Gazeta literacka poczytuje za rzecz osobliwszą, iż na ostatniem wielkiem zgromadzeniu uczonych w Edinburgu, żaden Professor tamecznego Uniwersytetu nie podał rozprawy naukowej, chociaż rzeczonego Uniwersytet jest jednym z najsławniejszych instytutów naukowych Wielkiej Brytanii.

Na zgromadzeniu toryssowskiem, odprawionem niedawno w Caven (w Szkocyi,) uchwalono między innemi: »Uchwalamy, iż cały sposób postępowania ministrów względem Irlandyi, i związek, jaki zawarli w tym kraju z wichrzycielami rzymsko-katolickimi, celem utrzymania ich wsparcia w Izbie niższej, jest dla nas oczywistym dowodem, iż zamiarem gabinetu jest zniszczenie protestantyzmu w Irlandyi, i wzniesienie Papiistów na jego gruzach.» Podobną bezwzględną naganę wymierzono na pojedyncze czynności rządu.

Oddawna przysposobiona wyprawa, przeznaczona z przyładka dobrej nadziei do rozpoznania środkowej części Afryki, udała się w miesiącu Lipcu w zamierzoną podróż. Na jej czele znajduje się doktor Smith, który ułożył plan z największą troskliwością, korzystając z doświadczeń wielu dawniejszych podróży.

(E. P.)

BRUXELLA 22 Września. Bruxella obchodzić ma rocznicę świetnych dni swoich. Jakież więc uroczystości gotują się w stolicy powstania? Grana będzie symfonia *à echo*, P. Fétis, dowcipny obraz naszej rewolucyi, która była płaczącym echem wielkiego wybuchu paryskiego. Dalej lud samowładny (*le peuple souverain*) biegać będzie wspaniale w worach, lub zdierać sobie skórę z silnych rąk, drapiąc się na wierzch masztów; z rąk, które dały berło *Abdolonow* z *Claremont*. Ranieni z dni wrześniowych, (każdy za 5 franków), dadzą się widzieć, według zwyczaju, na tem wielkiem widowisku patriotycznem. Nastąpi oświecenie z musu; fabrykanci wyrobów bawełnianych dostarczą knotów do lamp, zapalonych z rozkazu. Jest to taki odyt jak inny.

Lecz pośród tych Saturnalijów, któremi naród ma być zachwycony, gdyby rozebrano rzeczywisty stan kraju, gdyby się zapytano: czyż w dniu 23 Września 1830 wygnano samych tylko Hollenderczyków? w krótko-cybie usłyszano odpowiedź.

»Wygnano przemysł», rzekliby mieszkańcy Gandawy.

»Wygnano handel», odpowiedzieliby Antwerperzykowie.

»Wygnano zaledwie wzrastające nauki», dodaliby wszyscy oświeceni.

Byłoby to widowisko dziwne, ale nauczające dla samej rewolucyi, to, o którym chcemy dać małe wyobrażenie i skreślić lekki opis.

Podczas kiedy na placu publicznym śród tłumów próżnujących i ciekawych słyszano by z kolei, jak wszyscy którzy ciągną korzyści z rewolucyi, wołają:

»Cześć dniom wrześniowym przez które rydel ogrodniczy zamieniłem na berło!»

»Cześć dniom wrześniowym, które aktora zrobiły generałem, a notaryusza ambassadorem!»

»Cześć dniom wrześniowym, które tworząc porządek towarzyski dotąd nieznanym, narzuciły nam bezkarność rabunku, i pozwalają zgruchotanemi meblami ślać drogę naszemu monarszel!»

I podczas kiedy ludzie mający na głowie koronę, kaszkiety złocone i czapki czerwone, klaskać będą w dłonie; inni w ubiorze żalobnym wystąpiłoby z następującą mową do rewolucyi, w osobie jej naczelnika, jej ministrów, ich towarzyszków i zwolenników:

»W owych dniach Belgija żyć przestała: Skalda zmieniła się dla nię w jezioro śród-

ziemne, którego woda stoi. Antwerpia, która nigdy nie pozabawiła władzy Wenecyą, została teraz przez Rotterdam potęgi swej pozbawioną. Niezliczone warsztaty gandawskie, które bez przestanku były w ruchu, toczy rdza; a robotnicy ich stali się łupem głodu. W owych to dniach wstrzymał się postęp oświaty, równie jak się zatamowały handel i przemysł. Niechaj przez was, coście z niczego przyszli dziś do władzy, niechaj przez was obchodzone będą dni te uroczyste, ponieważ wam dostarczają pieniędzy, dostojęństw, wszystkiego co może pochlebiać skąpstwu i dumie; ale ten, kto chce widzieć Belgią wolną, kwitnącą, oświeconą, celem za zdręci a nie pośmiewiska Europy; każdy, kto by ją chciał widzieć w zamożności, będącą skutkiem pracy, zlorzeczyć musi tym dniom, w których razem z dawnymi braćmi naszymi ustąpiło od nas szczęście, niepodległość i poważanie ojczyzny!»

Lecz czyżby rewolucya ścierpiała takie uwagi? Daleka od postępowania dawnych zwycięzców, przejechałaby raczej wozem swym nieszczęśliwego, któryby miał śmiałość przypomnieć jej początek i wązłe podstawy. (D. P.)

MADRYT 20 Września. Trudno powiedzieć co nas czeka, lecz łatwo się domyśleć, iż nastąpi zmiana rzeczy. Gdy z jednéj strony opozycya zagraża pokonaniem rządu, tymczasem z drugićj strony Don Carlos i stronnicy jego podwajają usiłowania swoje, a chociaż postępy ich nie są nagle, to jednak pewna, iż wojsko Rodila nie posuwa się. Zostajemy w przykréj niepewności.

Sessye izby deputowanych są bardzo burzliwe. Zdaje się pewnem, że izba odrzuci projekt większości kommissyi skarbowéj; byż może, iż plan mniejszości z małemi odmianami będzie przyjęty. Jutro wszystko się wyjaśni, bo według wszelkiego podobieństwa do prawdy, izba przystąpi do głosowania. Skarb jest wycieńczony, a izba okazuje mało skłonności do jego napełnienia. Taki teraz panuje brak pieniędzy, iż bez przesady powiedzieć można, że niepodobna zapłacić dnia 1 Października dywidendy 3 procentowéj renty, w ilości półtrzedcia milijona franków. W tym stanie rzeczy, rząd puka do wszystkich drzwi, lecz są zamknięte.

(D. P.)

Rozmaitości.

L I Z B O N A.

Na pierwszy rzut oka, zabudowanie Lizbony, zdaje się nieco nazbyt ciężkiem, gdyż

od czasu trzęsienia ziemi w 1755, Portugalczycy uważają jako najdroższą zaletę gruntowność, ale nosi ona tę cechę szlachetności i wielkości, którą się w tym kraju wszędzie napotyka. Dachy są w ogólności wydatne, część wystająca na ulicę, jest malowana czerwono; ta świetna farba, tworzy przyjemną sprzeczność z białością ścian; rozmaite części muru są okryte obrazami świętych, z mozaiki błękitnej albo białej; zwykle wisi na boku latarnia, aby pobożne osoby mogły je spostrzedz w nocy. Pospolicie są to wizerunki S. Marka, który jest uważanym jako zachowawca od pożarów; S. Barbary z wieżą na głowie, a drugą w dłoni, i S. Sebastjana przywiązanego do drzewa i przebitego strzałami. Ucieczka do Egiptu i czyścić za każdym krokiem widzieć się daje. — Mieszkania wszystkich bogatych osób, mają ogród urządony w dawnym smaku francuskim i napełniony posągami; jeżeli jest tak obszernym, że zasługuje na nazwisko *quinta*, mieści zwykle w sobie *norę*. Jest to studnia bardzo głęboka, z machiną do wyciągania i nalewania w koryto wody, garkami przywiązanymi do sznura; koło, obraca wół, obchodząc studnię. *Nora*, skoro z niéj wyciągają wodę, wydaje dźwięk krzykliwy i piszczący, podobny temu, jaki się słyszeć daje od wózków ciągnionych wołmi, używanych na całym półwyspie. Ale to wcale nie jest skutkiem przypadku: Portugalczycy, którzy sami lubią bardzo hałasować, podoba się gwar, i nie bawiliby to, gdyby ich *nora* odbywała swą czynność w cichości. Te przerażające piszczenia, nieprzyjemnie uderzają cudzoziemców, i bardzo im jest trudno powziąć korzystne mniemanie o przemyśle ludu lizbońskiego; zwłaszcza, kiedy się dowiadują, że ogrody tego rodzaju są zawsze uprawiane przez jakiego genuęńczyka, albo maltańczyka, gdyż oni sami tylko umieją używać podobnych studni. — Do ogrodu schodzi się przestronemi schodami, z kamienia ciosowego, na których stoją kwiaty w wazonach marmurowych lub porcellanowych. Balkony, mury i pokoje same, są pokryte ze wszystkich stron arabeskami. Starożytne domy mają jeszcze obicia; teraz w ich nieycyście zwykle działują ściany za świeża, nie tylko przez zbytęk, ale również dla tego, że obicia służą za przytułek owadom, znanym z nieprzyjemnéj woni, a które tak łatwo mnożą się w Lizbonie, że zamykając okna, gniecie się ich mnóstwo ramami. — Pałace szlachty czyli Fidalgos, są umebłowane bardzo bogato, ale bez smaku; czasem są one praw-

dziwie zapchane porcelaną chińską i innemi ciekawościami tego kraju. Widzieć tam można wysokie zwierciadła, których oprawa jest pokryta krajo-brazami chińskimi. Krzesła są wyrabiane z drzewa wziętego z pak, w których przychodzi cukier z Ameryki; obite skórą, na której są malowane ptaki, albo kwiaty. Na ścianach wiszą wizerunki dawnych przodków rodziny, lub dość lichy malowidła, których przedmiot jest zawsze pobożny, krucyfiksy i relikwije w ramach pozłacanych. — Nie ma kominów, i kiedy zima jest ostra, co się wszakże rzadko trafia w tym pięknym klimacie, jedynym środkiem, jest grzać się przy żelaznym koszyku napelnionym rozrżarzonemi węglami, albo popiołem wziętym z piekarskiego pieca. Zważając liczbę służących, która wynosi pięćdziesiąt do siedmdziesięciu, grzejących się w dziedzińcu na słońcu, zapelniających stajnie i krążanki, zdaje się że wydatek musi być ogromny; ale największa część tych ludzi nieznaną jest nawet właścicielowi domu. Przywileje szlachcica portugalskiego, nacyemniejszy zakątek jego mieszkania, czynią przybytkiem nietykalnym, i najlepszym masztalerz jest uczestnikiem tego prawa przytułku; stąd wynika, że mnóstwo próżniaków, a nawet i ludzi występnych, przybawają sami z własnej chęci poświęcić mu swoje usługi, czyli raczej swe nieużyteczne życie. Dwór tak nazwany, składa się istotnie: z marszałka, piwniczego, jednéj, lub dwóch służących, którzy się żywią tém co ze stołu schodzi; ich jedzenie składa się z kawałka mięsa wołowego z ryżem, albo z ptaszków z tą samą przyprawą, z dodatkiem kilku oliwek, biszkoptów i melona. Reszta czeladzi żyje chlebem, ryżem, albo suszonym bobem kraszonym szczupłą bardzo ilością oliwy. Mała ich liczba ma sobie wyznaczoną płacę; jeden który jest płatnym z tych wszystkich wyżey wymienionych, jest lokaj, który przybrany w pewny rodzaj liberyi, z długim kołyszającym się po ramionach arcabem, stawa za pojazdem, i groźnie spogląda na przechodniów odważających się uśmiechać, na widok jego brudnej i wypłowialey gotowalni. Ta zgraja służalców towarzyszy igraszkom młodego fidalgo; rozmawia z nim wstajni, podziela jego rozrywki w dziedzińcu, i zasiada z nim na podsieniu do gry w karty zwaney *bisa*; widzieć go można z harapem w ręku, w kapeluszu na bakier, kurzącego z nimi cygaro; ale oni również będą niebezpiecznym narzędziem jego zemsty przeciwko tym, którzyby w przyszłości ściągnęli na siebie jego nieprzyjaźń. Z przywilejów szlachty, najucią-

żliwszym społeczności jest ten, że mogą wyrugować właściciela z jego domu, dla umieszczenia w nim, kogo im się podoba. Toż samo prawo mają i officerowie, którym jest także wolno, kazać ustąpić mieszkańcowi z domu, oświadczając, że jako przyległy koszarom, musi być użyty do służby publiczney. — Oszczędność domowa Portugalczyków, najbardziej widzieć się daje w ich powozach. Trudno sobie wyobrazić, w jak lichym znajdują się stanie. Wszystkie pojazdy, nietylko te które są do najęcia, ale nawet osób najbogatszych, są tak obszarpane i obdarte, że człowiekowi przyzwyczajonemu do ochędostwa i porządku, z przykrością przychodzi do nich wsiadać. Fiakr lizboński, zwany *Segé*, jest to karetą na dwóch kołach, zaprzężona mułami, z przodu zasłonięta firankami skórzanemi, które są bardzo wątlą obroną przeciw wichrom i słońcu; w czasie zaś piękney pory, gdy firanki zostaną otwarte, roje wielkich much powstających z rozmaitych nieczystości, które kupami są rozromadzone po ulicach, niezmiernie dokuczają. W niektórych częściach miasta, muły i pojazdy bywają pokryte temi owadami. Jedyną różnicą między temi fiakrami, a powozami należącemi do osób prywatnych, stanowi większa czarność fartucha i szorów; ale strzedz się należy dotykać ich ręką, gdyżby nabrała wkrótce téżże saméj farby. Muły są tłuste i zdrowe tylko w miesiącach lutym i marcu, przez ten czas bowiem mogą być paszone trawą. Przez resztę roku, całą ich karmią jest słoma, gdyż od końca kwietnia, łąki są spalone od skwaru słonecznego. Zwyczaj prawdziwie barbarzyński, podług którego masztalerze nie pozwalają tym zwierzętom kłaść się w stajni, dla potrzebnego odpoczynku, aby sobie oszczędzić przykrości ich chędożenia; przyczynia się nie mało do nadania biednym mułom postaci cierpiący i chorowitęj. Przez ciąg czasu w którym są żywione samą tylko słomą, pyski im puchną tak dalece, że częstokroć zwierchnia wargi zwiesza się pod dolnią; męczą je podówczas rozrżynaniem wargi nożem, albo gwoździem; ale uważano że pijawki w które tamtejsze rzeki obfitują, przyczepiają się wówczas części do pyska mułów, i zdaje się iż przyrodzenie samo przygotowało to lekarstwo na ich chorobę.